

Императора остана доволенъ отъ този отговоръ: Той го похвали и се опъти къмъ фаетона, съпровожданъ съ френетическиото „ура“ на множеството народъ и опълченци.

На 28 Май Царя неочаквано дойде въ лагера, когато една част отъ опълченците бъше отишла на рѣката Теляжина да се пере, а отъ другата, едни се кърпяха, други чешаха устави, а трети се забавляваха.

Когато дневалнитѣ извикаха: „дежурни на линио“ и се зачу викътъ: Императора иде, който викъ зова чакъ до рѣката, опълченците моментално скокнаха, а тѣзи отъ рѣката тичешкомъ се обличаха и вхтрѣ въ нѣколко минути всичкитѣ бѣха по мѣстата си построени за срѣща.

Царя се приближи до лѣвия флангъ на лагера и поздрави опълченците отъ 6-а дружина. Слѣдъ това царския фаетонъ полека потегли къмъ дѣсния флангъ, съпровожданъ отъ опълченците отъ тая дружина, недисциплинарния екстазъ на които, офицерите не можаха удържать, като цѣпиха въздуха съ виковетѣ „ура“, и сѫщеврѣменно хвърляха калпаците си високо въ въздуха, а когато царя достигна дѣсния флангъ, цѣлото опълчение, сплотено въ една обща масса, бѣше около Его. Това неочаквано идвание на Императора въ лагера окуражи падналите малко духомъ опълченци.

Въ края на Май мѣсецъ заговориха за походъ. На 27 същия Май дружинния докторъ Вязанковъ изиска, съгласно приказа по дружината, по 4 человѣка отъ рота, отъ по-слабите въ строя, за санитарна служба. Ротните командири испратиха при доктора вмѣсто по 4, по 25 — 30 человѣка и сами отидоха при него, като настояваха да признае испратените за болни и неспособни за служба, тѣ като тѣ биле развалили ротитѣ имъ. Разбира се, че докторъ Вязанковъ отказал да направи това.

— Добра е тя! хора съвършенно здрави да се признаятъ за болни?! каза доктора.

— Въ такъвъ случай ний ще ги атестираме лошо и ще ги приведемъ въ разряда на шрафованите, казаха Усовъ, Живаревъ и Стесель. Такива лѣнтии намъ не щи трѣбватъ. Тѣ ще ни развалиятъ ротитѣ. Каквото щете ги правете, но ний въ ротитѣ си не ги щемъ.

А горкитѣ опълченци, осаждени отъ ротните си командири на испъждание, съ наведени отъ срамъ и скрѣб глави, чакаха рѣшението на своята участь.